

***Acta Tribunalium Sanctae Sedis.
Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal.
Decreto definitivo, 16 enero 2016.
Traslado de parroquia****

Prot. N. 50175/15 CA

V.

Translationis a paroecia

(Rev.dus X – Congregatio pro Clericis)

IN NOMINE DOMINI. AMEN.

FRANCISCO PP. feliciter regnante, Pontificatus sui anno III, die 16 ianuarii 2016, Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal, videntibus Em. mis ac Rev.mis D.nis Dominico Card. Mamberti, *Praefecto*, Ludovico Card. Martínez Sistach et Iosepho Card. Versaldi, atque Exc.mis ac Rev.mis D.nis Philippo Iannone, O.Carm, *Ponente*, et Antonio Stankiewicz, intervenientibus Cl.mo Michaële Meconcelli, utpote Patrono Rev.di Recurrentis, Cl.ma Martha Wegan, tamquam Pa-

* Traducción por Pablo E. Lamata Molina (UESD).

trona Congregationis pro Clericis et Exc.mi Episcopi, atque Rev.mo D.no Iosepho Punderson, Promotore Iustitiae deputato, in causa, de qua supra, hoc definitivum tulit decretum.

I. FACTI SPECIES

1. Anno 2000, Exc.mus D.nus Y, Episcopus V, ad normam c.522 Rev.dum X parochum nominavit, ad tempus indeterminatum, paroeciae cathedralis W in civitate V. Ab anno vero 2012 novus Episcopus V., Exc.mus D.nus Z, eidem parochi interdum proposuit translationem ad aliam paroeciam, sed Rev.dus X ob varia motiva petiit ut translatio ad tempus opportunius differretur, “onde assicurare un avvicendamento naturale”.

Die 14 maii 2014, Rev.dus Administrator paroeciae A in pago B vita pie in Domino defunctus est. Litteris diei 6 iunii 2014 Exc.mus Episcopus Rev.do X proposuit, inter alia, translationem ad dictam paroeciam nuper vacantem. In scriptis et in colloquiis parochus sueto modo sese propositae translationi opponebat, iterum petens ut translatio a paroecia W ad tempus opportunius differretur.

Exc.mus Episcopus nihilominus institit, litteris diei 19 augusti 2014 a Rev.do X iterum petens ut paroeciam W relinqueret, “rimettendomi in mano il mandato con le tue

dimissioni e di accettare la parrocchia di A”. Cum vero Rev.dus Parochus litteris diei 2 septembris 2014 translationem immediatam iterum recusaverit, malens denuo potius tempore opportuniore “un avvicendamento più naturale”, Exc.mus Episcopus die 23 septembris 2014 rem perpendebat cum tribus parochis consultoribus, de quibus in cc.1742, §2 et 1750, qui translationem citius efficiendam commendaverunt.

Rev.dus autem X die 2 octobris 2014 in manus Exc.mi Episcopi scriptum tradidit quo declaravit: “prendo atto della esplicita volontà del Vescovo di trasferirmi, e rimetto il mandato ... chiedo al Vescovo un congruo periodo di alcuni mesi per completare l'avvio delle attività pastorali ... e preparare la comunità ad un sereno avvicendamento”.

Dicta declaratione vix recepta, Exc.mus Episcopus die 3 octobris 2014 translationem Rev.di X a paroecia W ad paroeciam A decrevit, statuens paroeciam W a die 3 novembris 2014 vacaturam esse.

Ipse parochus die 6 octobris 2014 notitiam de re dedit consilio pastorali paroeciali et die sequenti nonnullis paroecianis. Tandem de re notitiam in notituario paroeciali die 12 octobris 2014 divulgavit, declarans se non e servitute sed ex oboe-

dientia mandatum in manus Episcopi tradidisse, exemplum sequens oboedientiae Beatae Mariae Virginis. Instantia vero diei 13 octobris 2014, Rev.dus X, profitens se nullam habere obiectionem adversus ipsam translationem, eiusdem suspensionem vel revocationem petiit ne ex translatione imminente nonnullae graves difficultates haberentur pro paroecia W et semetipso paroco, salvo iure adversus decretum recurrenti. Instantia parochi die 17 octobris 2014 iterata, die 24 octobris 2014, Exc.mus Episcopus, prae oculis habitis etiam necessitatibus paroeciae A, decretum diei 3 octobris 2014 emendavit, confirmans translationem, sed statuens paroeciam W tantum a die 12 ianuarii 2015 vacaturam esse.

2. Quam adversus decisionem Rev.dus X die 9 novembris 2014 recursum hierarchicum coram Exc.mo Episcopo proposuit, qui instantiam una cum propriis defensionibus die 27 novembris 2014 apud Congregationem pro Clericis deposuit. Re festinanter perpensa, Congregatio die 2 decembris 2014 decretum Exc.mi Episcopi, die 3 octobris 2014 latum et die 24 octobris 2014 in parte emendatum, confirma-

vit. Quam adversus decisionem, Rev.dus X instantia diei 26 ianuarii 2015 provocavit ad H.S.T. In praevia causae instructione, Congregatio pro Clericis ad H.S.T. transmisit non tantum acta sed etiam notitias iuxta quas Rev.dus X die 15 februarii 2015 possessionem paroeciae A cepit.

Re dein rite discussa inter Cl.mos partium Patronos et Rev.mum Promotorem Iustitiae deputatum, H.S.T. in Congressu die 2 octobris 2015 habito statuit: "Recursum contra decretum a Congregatione pro Clericis die 2 decembris 2015 latum non esse admittendum et facto non admitti ad disceptationem coram Em.mis et Exc.mis H.S.T. Iudicibus, quippe qui manifeste quovis caret fundamento."

Non acquievit autem Rev.dus Recurrens, cuius Cl.mus Patronus instantia diei 12 novembris 2015, motivis suffulta, recurrit ad H.S.T. Collegium. Recursu rite notificato Cl.mae Patronae partis resistentis, quae proprium scriptum exhibuit, Rev.mus Promotor Iustitiae deputatus tandem votum pro rei veritate confecit.

Quibus praehabitis, nunc Nostro Collegio huic dubio respondendum est: An decretum Congressus, die 2 octobris 2015 latum, in casu, reformandum sit.

II. IN IURE ET IN FACTO

3. Obiectum recursus coram hoc Supremo Tribunali est asserta illegitimitas decisionis Congregationis pro Clericis diei 2 decembris 2014 (cf. art.34, §1 *Legis propriae*), qua reiecit recursum die 9 novembris 2014 interpositum adversus decretum die 3 octobris 2014 latum et die 24 octobris 2014 in parte emendatum, quo Exc.mus Episcopus V. Rev.dum X a paroecia W ad paroeciam A transtulit. Recursus diei 12 novembris 2015 ad H.S.T. Collegium revera nullum verum argumentum adduxit quod non iam adductum erat in scripturis Congressui H.S.T. diei 2 octobris 2015 exhibitis. Remittendum ergo est imprimis ad ea quae H.S.T. decrevit in praefato Congressu.

4. Translatio est officii titularis de uno ad aliud officium determinatum ab auctoritate competenti legitime facta mutatio (cf. c.190, §1). Quod si translatio fit consentiente officii

titulari, sufficit iusta causa, servatis semper cc.50-51 praescriptis. Si vero translatio fit invito officii titulari, gravis requiritur causa et, firmo semper iure rationes contrarias exponendi, servetur modus procedendi iure praescriptus (cf. c.190, §2). Tandem, quaevis translatio, ut effectum sortiat, scripto intimanda est (cf. c.190, §3).

Quae omnia servanda sunt in casu translationis parochi. In translatione inviti parochi a paroecia, quam utiliter regit, ad aliam paroeciam vel aliud officium, a bono animarum vel Ecclesiae necessitate aut utilitate postulata, dicta causa gravis esse debet et Episcopus praescripta cc.1748-1752 adamussim servare tenetur.

Si vero Episcopus censet quendam parochum paroeciam relinquere debere quia ministerium eius noxium vel saltem inefficax evasisset (cf. c.1740), servare debet modum procedendi pro parochi amovendo a cc.1740-1747 praescriptum, etiam si eidem aliud officium assignare intendit (cf. c.1746), nisi res alio modo pacifice solvi potest, uti libera renuntiatione officio (cf. cc.186-189) vel translatione voluntaria. Omnino illegitimum est huiusmodi parochum invitum a paroecia amovere per translationem iuxta cc.1748-1752, praescriptis cc.1740-1747 prorsus neglectis.

5. In recursu ad H.S.T. contenditur legem violatam esse in decernendo quia Rev.dus X invitus a paroecia W ad paroeciam A illegitime translatus esset, propter nempe causam amotionis, de qua in c.1740, vel saltem quia deesset causa gravis pro translatione inviti parochi, de qua in c.190, §2.

Non obstantibus argumentis a Rev.do X eiusque Cl.mo Patrono expositis, Congressus H.S.T. censuit ex actis constare de translatione voluntaria, scilicet ab Exc.mo Episcopo proposita et tandem a Rev.do Parocho accepta. Quam ob rem, necesse non erat modum procedendi in parochia amovendo vel transferendo praescriptum adamussim servare, nec requirebatur gravis causa, de qua in c.190, §2. Proinde Congressus statuit deficere omne fundamentum pro asserta violatione legis in decernendo, vel ob veram amotionem per translationem factam vel ob translationem coactam sine gravi causa effectam.

6. In recursu ad hoc Collegium, Cl. mus Rev.di Recurrentis Patronus iu-

dicium Congressus impugnat, argumenta contraria prius exposita et a Congressu reiecta fusius et abundantius iterans. Etenim rursus contenditur Rev.dum X praedicto scripto diei 2 octobris 2014 tantum ad voluntatem proprii Ordinarii accessisse, recusantem vero accedere ad translationem quam idem Ordinarius voluit. Pari modo denuo arguitur Rev.dum Parochum eandem mentem paroecianis pandisse in notituario paroeciali diei 12 octobris 2014. Ex actis vero et ipsis verbis Rev.di X, scriptum suum diei 2 octobris 2014 apparet potius responsum affirmativum ad instantiam Exc.mi Episcopi diei 19 augusti 2014, qua parochus flagitatus erat ut propositam translationem acciperet. Eodem modo intellegenda est declaratio Rev.di Parochi in notituario paroeciali diei 12 octobris 2014 facta, qua palam fidelibus declaravit se, “preso atto della esplicita volontà del Vescovo di trasferirmi”, responsum positivum dedisse: “ho rimesso nelle sue mani il mio mandato” – et sincere quidem: “Senza alcuna rassegnazione allora, pronuncio anch’io il mio FIAT mihi secundum verbum tuum”. Congressus H.S.T. recte statuit interpretationem a Rev.do X eiusque Cl.mo Patrono praedictis scriptis post factum datam nec ipsis verbis parochi nec actis causae sustineri posse.

Proinde, cum constet de translatione voluntaria, constat etiam de defectu fundamenti pro asserta violatione legis in decernendo.

7. In recursu adversus decretum Congregationis pro Clericis, violatio legis in procedendo proposita est, quia, contra normam c.51, in decreto translationis diei 3 octobris 2014 nullum expressum fuerit motivum specificum pro decisione. Sed Congressus H.S.T. accusationem fundamento destitutam censuit, quia obiectum recursus coram H.S.T. non est ipsum decretum Exc.mi Episcopi diei 3 octobris 2014 sed potius decretum Congregationis pro Clericis diei 2 decembris 2014, quo confirmata est translatio parochi. Etenim ad normam c.1739 superior hierarchicus qui de recursu videt lata discretione gaudet: "Superiori, qui de recursu videt, licet, prout casus ferat, non solum decretum confirmare vel irritum declarare, sed etiam rescindere, revocare, vel si id Superiori magis expedire videatur, emendare, subrogare, ei obrogare". Haud raro accidit ut Dicasterium Romanae Curiae, quod de recursu adversus actum

administrativum singularem videt, attentis actis et argumentis partium, in propria decisione melius explicet motiva actus administrativi singularis impugnati quae iusta censet et ob quae actum confirmat. Et ita fecit Congregatio pro Clericis in decreto impugnato, quod, attento etiam decreto Exc.mi Episcopi diei 24 octobris 2014, iustam causam translationis invenit praesertim in necessitatibus paroeciae ad quam, quae proprio parrocho ab anno 2010 carebat. In recursu ad hoc Collegium nullum datur motivum validum pro decreto Congressus hac in re reformando.

8. In recursu ad Collegium, Cl.mus Rev.di Recurrentis Patronus etiam egit de asserta violatione c.50 legis ex parte Exc.mi Episcopi V, "propter defectus notitiae ac probationis una cum carentia auditionis eorum quorum iura laedi poterant vgr. fideles paroeciae W". At citata lex non requirit auditionem fidelium paroeciae, a qua, vel notitias ab eis data.

III. CONCLUSIO

9. Omnibus in iure et in facto aequarimatis, infrascripti Patres pro Tribunali sedentes ac solum Deum prae oculis habentes, dubio proposito respondendum esse decreverunt atque respondent:

Negative, seu decretum Congressus, die 2 octobris 2015 latum, in casu, reformandum non esse.

Pro expensis processualibus cautio in arca H.S.T. deposita retineatur. Recurrens suo Cl.mo Advocato-Procuratori atque Auctoritas ecclesiastica suae Cl.mae Patronae congruum solvant honorarium.

Hoc definitivum decretum cum omnibus quorum interest communicandum et executioni mandandum decernimus, ad omnes iuris effectus.

Datum Romae, e sede Supremi Signaturae Apostolicae Tribunalis, die XVI ianuarii MMXVI.

Dominicus Card. MAMBERTI, *Praefectus*
 Ludovicus Card. MARTÍNEZ SISTACH
 Iosephus Card. VERSALDI
 + Philippus IANNONE, O.Carm., *Ponens*
 + Antonius STANKIEWICZ

Et notificetur.

Die 16 februarii 2016

+ Franciscus DANEELS, O.praem.

Secretarius

Iosephus Ferdinandus MEJÍA YÁÑEZ, m.g.

Praepositus Cancellariae